

F. t. beslutn. om bedre og retfærdige skatteforhold for politibetjente m.v.

Beslutningsforslag nr. B 45. Fremsat den 15. november 2000 af Kim Behnke (FRI), Tom Behnke (FRI), Thorkild B. Fransgaard (FRI) og Kirsten Jacobsen (FRI)

Forslag til folketingsbeslutning

om bedre og retfærdige skatteforhold for politibetjente og soldater i international tjeneste

Folketinget pålægger skatteministeren inden den 1. marts 2001 at fremsætte et lovforslag med følgende indhold:

- 1) Ligningslovens § 33 A ændres således, at politibetjente og soldater udstationeret af Danmark til løsning af internationale opgaver opnår skattefritagelse for det særlige udstationeringstillæg, dog maksimalt 12.000 kr. om måneden, og de opnår skattefritagelse for de diæter, de i øvrigt måtte modtage under udstationeringen. Ordningen gælder, indtil punkt 3 er opfyldt.
- 2) Alle politibetjente og soldater, der siden 1995 har været udstationeret af Danmark til løsning af internationale opgaver, ydes en skattefri kompensation på 1.000 kr. pr. måned, de har været udstationeret. Det gælder for hele udstationeringen, når de almindelige bestemmelser om udstationering i mere

end 6 måneder er opfyldt. Dette gælder dog kun personer, som ikke har opnået skattefritagelse for hele eller dele af deres løn under udstationeringen. Har man fået bruttolønnen forhøjet så meget, at det netto svarer til, at man var skattefritaget, så er man heller ikke omfattet.

- 3) Der udarbejdes nye regler for aflønning af alle grupper af danskere, som udstationeres i international tjeneste for Danmark. De nye retningslinjer skal gælde kontraktvilkår, aflønning, ansættelsesvilkår, skatteforhold og andre relevante forhold. Til udarbejdelse af disse nye regler nedsætter ministeren et udvalg med repræsentanter for relevante myndigheder og de fagorganisationer, der organiserer de personalegrupper, som typisk udstationeres.

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Dette er ikke en genfremsættelse af Frihed 2000's beslutningsforslag om retfærdighed og ordentlige skatteforhold for danskere i international tjeneste B 143 fra folketingssamlingen 1999-2000, jf. Folke-tingstidende 1999-2000, tillæg A 7587 og 7591, tillæg B 1164 og FF 7340 og 8776, men et helt nyt forslag, hvor persongruppen, som forslaget omfatter, er blevet begrænset til politibetjente og soldater. Forslaget er desuden langt mere konkret end det tidligere.

Folketinget stemte den 26. maj 2000 om B 143. Forslaget fik 53 stemmer for og 53 stemmer imod. Afstemningsresultatet i sig selv burde have fået skatteministeren til over for Folketinget at erklære, at han vil komme med en løsning på det problem, som alle har tilkendegivet de mener findes. Problemet drejer sig om stærkt utilfredsstillende forhold for danskere udstationeret til løsning af internationale opgaver for Danmark. Men skatteministeren er ikke kommet med noget udspil, og det fremgår ikke af regeringens lovprogram for samlingen 2000-2001, at der er et forslag på vej.

Derfor vil forslagsstillerne igen bringe sagen til forhandling i Folketinget. Det sker med nærværende forslag.

Siden behandlingen af B 143 har forslagsstillerne modtaget henvendelse fra et meget stort antal soldater, politibetjente med flere, som har været udstationeret, og som mener, at forholdene har været utilfredsstillende rent skattemæssigt. Forslagsstillerne har foreløbig modtaget 942 underskrifter fra udstationerede personer, som beder om en løsning på det opståede problemkompleks. De mange underskrifter vil blive fremlagt under udvalgsarbejdet.

Det danske forsvar har i øjeblikket store problemer med at få tilstrækkelig mange soldater til at tegne kontrakt for udstationering. Det er forslagsstillerne opfattet, at de dårlige økonomiske vilkår og utilfredsstillende (uafklarede) skatteforhold er et stort bidrag til den situation.

De partier, som støtter den stærke danske deltagelse i det internationale arbejde, må også stå inde for, at økonomien omkring udstationeringerne er i orden. Hvis regeringen ikke mener, dette forslag er den rigtige løsning, så må regeringen fremkomme med et seriøst alternativ og ikke bare afvise forslaget.

Idet der i øvrigt henvises til bemærkningerne til B 143 er herunder de vigtigste synspunkter:

Danmark er som aktivt medlem af internationale organisationer ofte forpligtet til at kunne sende danskere til løsning af internationale opgaver. Det kan være soldater i fredsbevarende opgaver, og det kan være betjente til opretholdelse af ro og orden i områder med nylig fred. Det kan også være OSCE-folk, som skal hjælpe til med at få demokrati (gen)opbygget i nogle lande, og det kan være Danidas rådgivere i ulande m.fl.

Fælles for alle disse folk, vi sender ud, er, at de gør et stort arbejde. De løser vanskelige opgaver under besværlige forhold. De udviser mod og menneskelig styrke under deres udstationering. Men hvad der er nok så vigtigt, så har de familier hjemme, der også bliver berørt af fars eller mors udsending i f.eks. krigsområder. Det er ofte familiens relationer, der er den største belastning under en udstationering.

Tak er som bekendt et fattigt ord, men vi skylder disse brave mænd og kvinder tak for deres indsats. Et minimum er, at de har ordentlige løn- og skatteforhold under udstationeringen. Det må ikke være således, at de også lider et økonomisk tab. Tværtimod fortjener alle, at der er en økonomisk kompensation for det menneskelige afsavn, der må lides under udstationeringen.

Hvis Danmark skal kunne udsende folk fremover, så må vi hele tiden sørge for, at de løn-, ansættelses- og skattevilkår, der bliver budt danskere i international tjeneste, er i orden. Det er jo ikke mange folk, vi taler om, og derfor er det uværdigt, når de sidste 1.000 kr. skal diskuteres.

Forslagsstillerne var af den opfattelse, at soldater, betjente og andre dygtige folk havde ordentlige løn- og rimelige skatteforhold, når de arbejdede for Dan-

mark i international tjeneste. Men i februar 2000 blev vi revet ud af den vildfarelse, da pressen kunne fortælle historien om en dansk betjent, vicepolitikommisær, der efter at være hjemkommet fra udstationeringen var blevet præsenteret for et skattesmæk på omkring 50.000 kr.

Det, der i første omgang så ud som en enkelt svipser, blev de efterfølgende måneder blotlagt som en større skatteskandale. Igen og igen har vi fået eksempler på urimelig behandling af folk, der har været udsendt i international tjeneste.

Skatteministeren har to gange (henholdsvis den 1. og den 29. marts 2000) været kaldt i samråd af forslagsstillerne i Folketingets Skatteudvalg for at gennemgå sagerne med udvalget. Skatteministeren har indtil nu valgt at afstå fra at løse sagens meget enkle problemstilling: at give ordentlige løn- og skatteforhold for de folk, der er udstationeret i international tjeneste!

Selv om halvdelen af Folketinget den 26. maj 2000 var enige med forslagsstillerne i at finde en løsning, så var det jo lige præcis én stemme for lidt. I et forsøg på at få flertallet samlet havde forslaget fået en noget kompliceret udformning. Denne gang er forslaget blevet meget enkelt.

Nærværende forslag har til formål at give skatteministeren hjemmel til at bringe denne sag i orden.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1)

Ligningslovens § 33 A er efter forslagsstillerne opfattelse tilstrækkelig til at give politibetjente og soldater udstationeret i international tjeneste den fornødne skattefrihed. Men det bestrider Ligningsrådet og til dels skatteministeren. Derfor må paragraffen justeres, så hjemmelen er utvetydig.

Hjemmelen skal give mulighed for at modtage et skattefrit tillæg til den normale løn. Tillægget har i en periode været 11.000 kr. om måneden. Med et maksimum på 12.000 kr. pr. måned, som skal opjusteres for pris- og lønstigning hvert år efter skattelovens normale bestemmelser, er der plads til alle kontrakter. Dertil kommer, at de diæter, som udbetales til de udstationerede personer, også skal være skattefrie. Det aktuelle diætbeløb udregnes typisk af FN ud fra leveomkostningerne i det pågældende område.

Ordningen skal gælde, indtil der er fundet en permanent og robust løsning på løn- og skatteforhold for de udstationerede personer.

Ad 2)

Med hensyn til de mange, som har været udstationeret på internationale opgaver, så er det en blandet flok. Nogle har fået bevilget hel eller delvis skattefrihed. Nogle har fået store skattesmæk, efter at skattemyndighederne har ombestemt sig. Nogle har resigneret og accepteret, at de blev netto aflønnet væsentligt dårligere end forventet. Og atter andre kæmper stadig med en stor skattegæld som følge af udstationeringen (på eksempelvis 50.000–75.000 kr.).

Forslaget lægger op til en enkel løsning. Det vil naturligvis betyde, at nogle får for lidt. Men millimeterretfærdighed har vi prøvet, og det kunne der desværre ikke opnås flertal for! Nu vil ordningen være den, at alle, som har været udstationeret siden 1995, får en skattefri kompensation på 1.000 kr. pr. måned, de har været udstationeret. Og det er naturligvis pr. påbegyndt måned. De almindelige krav om, at man skal have været udstationeret i mindst 6 måneder, skal fortsat være opfyldt.

Men for de folk, som rent faktisk har fået en skattemæssig fritagelse af hele eller dele af deres løn, skal der ikke ydes kompensation. Har man fået bruttolønnen forhøjet så meget, at det netto svarer til, at man var omfattet af skattefritagelse, så er man heller ikke omfattet af dette forslags kompensation.

Under udvalgsarbejdet kan årstallet 1995 naturligvis flyttes både frem og tilbage uden problemer. Når det er forslagsstillerne forslag at gå tilbage til 1995, er det for ikke at skabe unødige uretfærdigheder mellem personer, der tidligere har været udsendt i international tjeneste, sammenholdt med de aktuelle eksempler. Det er også, fordi 1995 var det år, hvor reglerne blev ændret, jf. Skatteudvalgets alm. del - bilag 420, 1999-2000. For den gruppe af personer, der tidligere har fået skattefrihed bevilget med hjemmel dels i ligningslovens § 33 og dels i tekstanmærkning nr. 51 K, sker der ingen ændringer som følge af dette forslag.

Ad 3)

Nu må der findes en permanent løsning. Skatteministeren opfordres igen til at få nedsat et udvalg, som kan finde en permanent og retfærdig løsning. Kontrakter, lønforhold, skatteforhold og andre ansættelsesvilkår for danskere i international tjeneste skal på plads. Ministeren kan nedsætte udvalget med repræsentanter for relevante myndigheder og med repræsentanter for de fagforbund, som typisk organiserer de personalegrupper, der udstationeres i international tjeneste.

Der henvises i den forbindelse til henvendelsen af 17. maj 2000 fra Politiforbundet i Danmark, jf. Skat-

teudvalget B 143 - bilag 7, Folketinget 1999-2000. Heraf fremgår en meget grundig analyse og argumentation for de fagretlige, økonomiske og skattemæssige

aspekter af denne sag. Henvendelsen er optrykt som bilag til dette beslutningsforslag.

Skriftlig fremsættelse

Kim Behnke (FRI):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre og retfærdige skatteforhold for politibetjente og soldater i international tjeneste.

(Beslutningsforslag nr. B 45).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Henvendelse fra Politiforbundet i Danmark afleveret til Folketingets Skatteudvalg den 17. maj 2000 i forbindelse med et foretræde for udvalget om B 143, 1999-2000

Vedrørende skattemæssig ligebehandling ved deltagelse i internationale opgaver – foretræde for Folketingets Skatteudvalg den 17. maj 2000 kl. 10.15.

Politiforbundet har anmodet om foretræde for Folketingets Skatteudvalg, fordi vore medlemmer har gjort os opmærksom på en skattemæssig forskelsbehandling ved deres deltagelse i internationale opgaver – humanitære opgaver, som Regering og Folketing blandt andet har anmodet politiet om at deltage i.

Hovedproblemet er forvaltningen af ligningslovens bestemmelser om fritagelse efter lovens § 33 A, hvor en af betingelserne for skattefritagelse eller nedsættelse er kontraktens udformning med hensyn til, hvorvidt der er tale om en individuel eller kollektiv kontrakt?

Politiforbundet har via henvendelsen fra medlemmer fulgt debatten i pressen, ligesom vi nøje har fulgt med i Skatteministerens og Skatteudvalgets foreløbige håndtering af sagen.

Da sagen efter vor opfattelse faktisk er ganske godt belyst, har Politiforbundet ikke fremsendt et skriftligt indlæg, men jeg vil gerne fremsætte synspunktet, som Politiforbundet har en forventning om at Skatteudvalget vil overveje og medtage i sin afsluttende behandling af sagen.

Forventningerne handler om ligebehandling, sådan at forstå, at der i en eller anden form, som vi trygt vil overlade Skatteudvalget, kan ydes en tilsvarende skattelempelse eller ydelse, så man sidestiller polititjenestemænd med andre, der er udsendt på individuel kontrakt.

Politiforbundet vil i den forbindelse tilkendegive, at løsningen naturligvis ikke på anden måde må »belaste« bruttoindkomsten og dermed beregningen, der danner grundlag for egenbetalingen – eksempelvis egenbetaling eller tilskud for uddannelsessøgende børn samt for børn i dagpleje eller vuggestuer.

Det må politisk være indlysende problematisk, at oplysninger afgivet af *en* myndighed, ikke gælder i relation til *en anden* myndighed. Her tænkes eksempelvis på de oplysninger, vore medlemmer har fået fra kommunernes lignings-

myndigheder ved forskudsregistrering. Det gælder ikke mindst oplysninger givet af medarbejdere i Udenrigsministeriet – oplysninger om skattemæssige forhold, som vore medlemmer ikke *har haft* eller *har grund* til at betvivle – på lige fod med andre relevante oplysninger før og under udsendelserne.

Blandt andet har den skattemæssige forskelsbehandling ved Udenrigsministeriets udenudstationering af en vicepolitidirektør fra København til Tirana i Albanien, hvor der også er udstationeret en polititjenestemand, mildt sagt givet anledning til undren hos vore medlemmer og i Politiforbundet.

Når man undres, skyldes det ikke mindst den omstændighed, at juristens arbejde som rådgivende for Udenrigsministeriet ikke tilnærmelsesvis i samme grad afviger fra det daglige arbejde, som gælder for politifolkene, som må etablere sig på må og få – og under ganske alvorlig pres i isolerede områder befolket af medmennesker, som er truet og er i nød. Nu skal det ikke forstås på den måde, at det administrative humanitære arbejde ikke er betydningsfuldt, men forbundets medlemmer – politifolkene – har altså på ganske anden måde problemerne direkte inde på livet hele tiden, hvad enten de er i tjeneste eller har fri – og skal underbringes med mad og logi.

Det er værd at notere sig, at Kammeradvokatens udredning, som Skatteudvalget er bekendt med, indeholder meget jura og mange ord for at forklare, hvorfor man blandt andet *ikke* (juridisk) kan regne med oplysninger afgivet fra en af landets højeste myndigheder i relation til netop udsendelser.

Udvalget bør iagttage, at det er regeringen, med udenrigsministeren i spidsen, der af det internationale samfund i sin tid blev anmodet om at stille politipersonale til rådighed – og så vidt det erindres, var det et samlet Folketing, der anbefalede udsendelserne og mandatet.

Udenrigsministeret udmøntede mandatet med videre – og med den baggrund *var* og *er* der vel heller ingen grund til at betvivle oplysninger om skatteforholdene?

Jamen hvorfor læser og forholder Politiforbundet og vore medlemmer sig ikke til de såkaldte »kollektive kontrakter«, der i øvrigt taler om »sædvanlig løn«, som tilsyneladende også er problematisk efter ligningslovens bestemmelser? Her står flere af nøgleordene, hvis man forvalter efter ord og bogstav. I øvrigt er det jo en aftale, der er indgået med Rigspolitichefen!

Til det skal siges, at udsendelserne typisk foregår med kort varsel, hvorfor kontrakterne indeholder ganske mange andre og i udsendelsesøjeblikket mere relevante elementer om opgavens karakter og mandat i forhold til kollegernes fysiske sikkerhed, herunder magtbeføjelser og bevæbning, samt forsikrings og pensionsforhold (også for de eventuelle efterladte).

I den forbindelse har formuleringen »sædvanlig løn« været en sikring af, at polititjenestemændene under alle omstændigheder bevarede tilknytningen til politiet med generel lønindplacering- og stigning samt pension med videre.

Formuleringen har ikke været tillagt nogen skatteteknisk betydning, men knytter sig til den kendsgerning, at alle forhold vedrørende polititjenestemændenes tjenstlige løn- og arbejdsvilkår er indgået ved kollektiv overenskomst og aftale i forhold til Finansministeriet og Rigspolitiet. Derfor kan det undre, at Udenrigsministeriet, jf. Kammeradvokatens redegørelse, får en selvstændig status som myndighed over for en anden statsmyndighed – ikke mindst set i lyset af, at det er i dets (Udenrigsministeriets) regi, udsendelserne sker?

Skatteministeren har ret, hvis han er citeret korrekt: »Det er noget kludder.« Vore medlemmer har anvendt andre skrappe glosler!

Vi har læst en udtalelse i pressen om, at Politiforbundet burde pudse en advokat på sagen.

For det første tror vi på en form for rimelighed og forståelse for medlemmernes problemer, for det andet eksisterede det at have »ret«, før nogen opfandt love og bekendtgørelser.

Husk også på, at vore kolleger under de til tider meget vanskelige forhold i områder uden egentlige demokratiske retsgrundlag og principper må anvende deres sunde fornuft.

I øvrigt er temaet for Politiforbundets etik-kampagne over arbejdssetiske værdier: »Du får, hvad du gi'r«. Man kan vel heller ikke helt udelukke, at de har den i bagehovedet, når de skal vurdere deres skattemæssige situation.

Med andre ord tror de stadig på fair behandling.

Politiforbundet har også på medlemmernes vegne en berettiget forventning om, at Skatteudvalget med disse aspekter finder en politisk løsning med en hel eller delvis skattelempelse og/eller en tilsvarende ydelse ud fra de tilsagn, som vore medlemmer ikke *har haft* og ikke *har* en rimelig grund til at betvivle.

De har leveret varen – med liv og helbred som indsats. De har tilmed fået ros for blandt andet deres engagement og evne til at løse *deres* opgaver velovervejnet til parternes tilfredshed.

Med de anførte argumenter og sidstnævnte baggrund finder Politiforbundet det urimeligt, at man efterfølgende administrativt forvalter skattebestemmelserne og ligningsloven så nidkært.

Skulle udvalget komme i tvivl, bør man huske på, at et almindeligt kendt og anvendt retsprincip går ud på, at al tvivl skal komme den tiltalte til gode – i *denne sag* er det vore medlemmer, politifolkene, der skatteteknisk er i klemme.

For notatet

Hans Bundesen